

lovforslag om behandling af personoplysninger, som var til første behandling her i salen i går.

Justitsministeriets lovforslag dækker alt materiale vedrørende behandling af personoplysninger, og det er i denne forbindelse oplagt at foretage en revision af arkivloven, så arkivloven og proceduren for behandling af personoplysninger koordineres og samtidig justeres i forhold til den teknologiske udvikling.

Lovforslaget fremmer en koordineret bevarings- og kassationspolitik for offentlige arkivalier. Med lovforslaget skal der i fremtiden ikke skelnes mellem papirarkivalier og elektroniske arkivalier, når der skal tages beslutninger om bevaring af materiale med personoplysninger. Lovforslaget medfører således en tiltrængt modernisering af arkivloven.

Samtidig er lovforslaget med til at fjerne en stor sagsbehandlingsbyrde for Registertilsynet, for der vil fremover være et stigende antal sager, hvor Registertilsynet skal vurdere, om materialet skal arkiveres eller slettes. Denne op-hobning af sagsbehandling vil man undgå med dette lovforslag, og man vil sikre, at flere informationer gemmes, informationer, der kan have historisk og forskningsmæssig betydning.

Samtidig med at flere elektroniske data kommer under arkivlovgivningen, bliver den personlige integritet varetaget, idet tilgængelighedsfristen for materialet med personlige oplysninger er 80 år, dog med mulighed for i specielle tilfælde at forkorte eller forlænge den. Og bedes der om indsigt i en sag, ja, så vil det være den enkelte myndighed eller organisation, der har indleveret de pågældende oplysninger, der skal tage stilling til sagen, og således sikres folk den samme behandling af deres personlige data, når informationerne er hos den pågældende myndighed, og når de er opbevaret i statens arkiver.

Forslaget er med til at styrke regeringens IT-politiske handlingsplan om at gå over til elektronisk sagsbehandling. Statslige myndigheder, der inden for en nærmere fastsat dato ikke er overgået til elektronisk arkivering, skal betale statens arkiver for bevaring af materiale, der efter denne dato dannes på papir. Dette er for-handlet mellem Kulturministeriet og Forskningsministeriet.

Endelig giver forslaget kulturministeren myndighed til at uddelegere en mere detaljeret regelfastsættelse vedrørende bevaring og kassation af materialet. Det delegeres nu ud til rigsarkivaren. Derved sikrer vi, at det er en

ekspert på området, der tager stilling til, om materialet er bevaringsværdigt.

Ved behandlinger af arkivloven i 1997 blev det vedtaget, at Folketinget løbende skulle revidere lovgivningen på området. Det kan være nødvendigt på grund af den stigende brug af elektroniske arkiver og et stadigt ønske om at gøre de offentlige arkiver mere tilgængelige.

Socialdemokratiet mener, at dette lovforslag netop er en nødvendig regulering af den eksisterende arkivlov, og vi støtter forslaget.

Kim Andersen (V):

På Venstres vegne skal jeg kvittere for fremsættelsen af lovforslag nr. 153, lov om ændring af lov om offentlige arkiver m.v. Vi er enige i, at der er behov for en revision af området, og vi skal gerne medvirke til en implementering af EU-direktivet. Vi har været med i udarbejdelsen af arkivloven i 1992, og Venstre var også med ved revisionen af samme lov i 1997.

Men når alt det positive, der kan lægges og skal lægges i det, er sagt, så vil jeg også gerne sige, at vi undrer os. L 153 er en genfremsættelse. Det oprindelige lovforslag blev taget af dagsordenen, før Folketinget gik på sommerferie i 1999, med den begrundelse, at det skulle ses i nøje sammenhæng med personoplysningslovforslaget, og at dette lovforslag ikke kunne færdigbehandles, før personoplysningsloven var på plads. Nu er personoplysningsloven så genfremsat med nogle ændringer, og den var til første behandling her i Tinget i går. Det er ændringer, som meget vel kan betyde, at det lovforslag får en lettere gang på jorden end de tidligere gange, det har været fremsat. Man må ønske det for den berørte minister. Tredje gang skulle gerne være lykkens gang. Ikke desto mindre undrer det os altså, at vi skal til at førstebehandle spørgsmålet om arkivlovens registrerbestemmelser, før vi ved, om tredje gang er lykkens gang.

Det undrer mig også lidt, at de høringssvar, som er en nøjagtig en kopi af dem, vi fik udleveret ved årsskiftet 1998-99 ved fremsættelsen af det daværende lovforslag, øjensynlig overhovedet ikke indtil dags dato er taget under overvejelse, selv om Kulturministeriet har lavet et notat om dem, og de rejser en hel række konkrete spørgsmål og principielle problemstillinger. Der er ikke skyggen af besvarelser herpå til Folketingets Kulturudvalg, endskønt det er væsentlige, statslige institutioner, myndigheder og styrelser, der har rejst helt konkrete og princi-